Noty o autorach

Justyna Budzińska — dr, historyk sztuki i adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii Instytutu Historii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Autorka rozprawy doktorskiej pt. „Źródło ikonograficzne w szkolnej edukacji historycznej na przykładzie zbiorów muzeów wielkopolskich" (2009), także artykułów: „Kolekcje polskich bohaterów tworzone w dobie transformacji" (2006), Poznański „Teatr Pamięci" Franciszka Starowieyskiego. Dramat historyczno-artystyczny w pięciu aktach" (2007), „Historia w obrazach, czyli szkolne spotkania ze źródłem ikonograficznym (2010). Zainteresowania badawcze: wizualizacje przeszłości (ze szczególnym uwzględnieniem historii makro i mikro w dziełach sztuk plastycznych oraz wartości źródłowych tychże), kultura i edukacja historyczna.

Paulina Burkiciak — mgr, od 2012 r. doktorantka w Zakładzie Historii Powszechnej XIX i XX w., Instytut Historii, Wydział Historyczny Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W roku 2011 zajęła II miejsce w Konkursie o Nagrodę im. Kazimierza Tymienieckiego za najlepszą pracę magisterską pt. „Żołnierze Armii Krajowej w łagrach Workuty w latach 1944–1956" obronioną w Instytucie Historii UAM w roku 2010/2011, za co otrzymała wyróżnienie Kapituły.

Iwona Chmura-Rutkowska — dr, adiunkt w Zakładzie Socjologii Edukacji, Wydział Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Członkini Rady Programowej Interdyscyplinarnego Centrum Badań nad Płcią i Tożsamością Kulturową UAM oraz wykładowczyni Gender Studies na UAM. Autorka publikacji na temat kulturowych i społecznych uwarunkowań kształtowania(się) tożsamości rodzajowej oraz krytycznych analiz dyskursu kobiecości i męskości w popularnych czasopismach wydawanych w Polsce. Współautorka (wraz z J. Ostrouch-Kamińską) książki pt. *Mężczyźni na przełęczy życia. Studium socjopedagogiczne* (2007). Zainteresowania badawcze: problem psychologicznych i społecznych mechanizmów treningu socjalizacyjnego oraz (jawnych i ukrytych) praktyk edukacyjnych reprodukujących androcentryzm i stereotypy związane z płcią.

Jarema Drozdowicz — dr; od roku 2009 pracuje na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Jego zainteresowania naukowe skupiają się wokół problemów antropologii edukacji i socjologii edukacji, edukacji wielokulturowej, procesów migracyjnych, historii i teorii kultury.

Edyta Głowacka-Sobiech — doktor, adiunkt w Zakładzie Historii Wychowania Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Zainteresowania naukowe: metodologia historii, historia wychowania XIX i XX w. i charyzmatycznych wychowawców oraz pedagogów, dzieje skautingu; dzieje i edukacja kobiet, *gender* w historii. Autorka książki *Twórcy polskiego skautingu — Olga i Andrzej Małkowscy* (2003); redaktorka (wspólnie z J. Gulczyńską) tomu *Mężczyzna w rodzinie i społeczeństwie — ewolucja ról w kulturze polskiej i europejskiej* (2010). Członkini

Rady Programowej Interdyscyplinarnego Centrum Badań nad Płcią i Tożsamością Kulturową UAM.

Leonid Jefriemowicz Gorizontow — dr hab. nauk historycznych; pracuje w Narodowym Uniwersytecie Badawczym „Wyższa Szkoła Ekonomiki" w Moskwie; członek Komisji Historyków Rosji i Polski. Specjalizuje się w zagadnieniach dziejów Rosji, Polski, Ukrainy, Białorusi, Europy Środkowej XIX–XXI w., a także słowianoznawstwa i rosjoznawstwa. Autor ponad 140 prac naukowych (w tym publikacji zagranicznych), m.in.: *System zarządzania Królestwem Polskim w latach trzydziestych-pięćdziesiątych XIX w.* (1984); *Paradoksy polityki imperialnej: Polacy w Rosji i Rosjanie w Polsce (XIX – początek XX w.)* (1999); *„Polskie ucywilizowanie" i „rosyjskie barbarzyństwo": podstawy stereotypów i autostereotypów* (2004).

Violetta Margaret Julkowska — dr hab. prof. Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, historyk historiografii i dydaktyk historii, autorka i współautorka programów, podręczników i materiałów edukacyjnych. Absolwentka polonistyki (1985) i historii (1987) na UAM w Poznaniu; doktorat w zakresie historii (1996) i habilitacja z historii historiografii (2010) na UAM. Zatrudniona w Instytut Historii UAM, kieruje Zakładem Dydaktyki Historii, w latach 2003–2011 kierownik Studiów Podyplomowych Historii, a w 2011–2012 wicedyrektor Instytutu Historii ds. dydaktycznych. Współorganizatorka i uczestniczka międzynarodowych projektów naukowo-badawczych i edukacyjnych (2004–2006, Międzynarodowy Zespół Badawczy: Wielokulturowe Środowisko Historyczne Lwowa w XIX i XX w.; 2007–2011 Międzynarodowy Zespół Badawczy: Historia — Mentalność — Tożsamość. Miejsce i rola historii oraz historyków w życiu narodu polskiego i ukraińskiego w XIX i XX w.; od 2011 r. w Radzie Naukowej projektu CBH PAN w Berlinie: *Modi Memorandii* Interdyscyplinarny leksykon pojęć pamięci zbiorowej. W latach 2008–2010 ekspert w Radzie Ekspertów Wspólnego polsko-niemieckiego podręcznika do historii, a od 2011 r. we Wspólnej Polsko-Niemieckiej Komisji Podręcznikowej. Opublikowała książki: *Retoryka narracji historycznej Joachima Lelewela* (1998); *Między historią a edukacją historyczną* (red.) (2003); *Europejski wymiar edukacji a chrześcijaństwo* (2006); *Historia dla wyobraźni. Recepcja i interpretacja pisarstwa historycznego Karola Szajnochy* (2010).

Urszula Kicińska — dr, adiunkt, zatrudniona na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie, absolwentka historii tejże uczelni oraz studiów podyplomowych w Instytucie Filologii Polskiej, Zainteresowania badawcze: historia Kościoła, problemy i sytuacja mniejszości narodowych i etnicznych.

Izabela Skórzyńska — dr hab., adiunkt w Instytucie Historii Uniwersytetu im. A Mickiewicza w Poznaniu. Studia postdoktoranckie w Chaire de recherche du Canada en Histoire comparée de la mémoire (Université Laval, Quebéc, Kanada). Problematyka badawcza: (1) kultura historyczna, w tym widowiskowe formy pamięci przeszłości; (2) edukacja historyczna i obywatelska w kontekście praktyk emancypacyjnych (wielokulturowość i dialog międzykulturowy, kobiety

w podręcznikach historii). Publikacje: *Teatry poznańskich studentów (1953–1989). Historie. Konteksty. Interpretacje* (2002); *Widowiska przeszłości. Alternatywne polityki pamięci (1989–2009)* (2010); współredagowała z Ch. Lavrence, C. Pépin, *Inscenizacje pamięci* (2007); z M. Bugajewskim „Sensus Historiae. Studia interdyscyplinarne" (2011/4; 2012/1); wraz z W. Olejniczakiem, *Do zobaczenia za rok w Jerozolimie. Deportacje polskich Żydów w 1938 roku z Niemiec do Zbąszynia, See You Next Year in Jeruzalem. Deportations of Polish Jews from Germany to Zbąszyń in 1938* (2012), wraz z Anną Wachowiak *Co Betty Friedan dziś mówi kobietom? Szkice, eseje i komentarze z kręgu gender studies* (2013).

Dominika Staszczyk — dr, adiunkt w Zakładzie Dziedzictwa Kulturowego i Edukacji Historycznej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Obszar badawczy: kultura historyczna; emancypacyjny nurt regionalistyki historycznej; edukacja historyczna — konteksty/perspektywy.

Piotr J. Wróbel (ur. 1953) profesor Uniwersytetu w Toronto, kierownik The Konstanty Reynert Chair of Polish Studies, badacz dziejów Polski XIX i XX w., historyk Europy Środkowo-Wschodniej, ze szczególnym uwzględnieniem dziejów mniejszości narodowych. Ostatnio wydał *Modern Polish Democracy* (2010) wraz z M.B. Biskupskim i J. Pulą.

Anna Zalewska — dr, wykształcenie archeologiczne i historyczne, adiunkt w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Zainteresowania badawcze koncentrują się wokół istoty materialnych punktów odniesienia w przestrzeni poznawczej i społecznej. Prowadzone badania dotyczą trajektorii materialnego i konceptualnego przenikania „przeszłości" do teraźniejszości.

Leonid Zaszkilniak (ur. 1949), ukraiński historyk, ukończył Uniwersytet imienia Iwana Franki we Lwowie, aspiranturę w Katedrze Historii Słowian Południowych i Zachodnich na tymże Uniwersytecie, gdzie pracował też jako asystent, docent, profesor, kierownik Katedry; 2007–2010 — zastępca dyrektora do spraw nauki w Instytucie Ukrainoznawstwa imienia I. Krypjakewicza Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie; dzisiaj jest kierownikiem Katedry Archeologii i Specjalnych Gałęzi Nauki Historycznej na Wydziale Historycznym Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu imienia Iwana Franki. Specjalizuje się w nowej i najnowszej historii Polski i Europy Środkowo-Wschodniej, teorii i historii historiografii. Między innymi jest autorem i współautorem książek: *Wstęp do metodologii historii* (1996), *Metodologia historii od dawnych czasów do współczesności* (1999), *Historia Europy Środkowo-Wschodniej* (2000), *Historia Polski: od najdawniejszych czasów do naszych dni* (2002), *Ukraińska historiografia na przełomie wieków* (2004), *Współczesna światowa historiografia* (2007) i innych.